

Nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

[18. 1.]

(Zie ook Zitting 1885 - 1886. — 125.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens nader ter overweging aan een ontwerp van wet, houdende nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 14den Juli 1886.

WILLEM.

[18. 2.]

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, nadere bepalingen omtrent den accijns op de suiker vast te stellen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Met wijziging in zoover van art. 1 — tweede zinsnede — der wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 147) wordt door het gehalte van buitenlandsche basterd verstaan het getal polarisatie-percenten.

Deze bepaling brengt geene verandering in de wijze waarop, volgens dezelfde zinsnede, de afschrijving wegens uitvoer van basterd naar het buitenland of opslag daarvan in entrepot wordt berekend.

Art. 2.

Aan art. 2 derzelfde wet wordt het volgende toegevoegd: »Het bepaalde bij art. 1 — tweede zinsnede — nopens het buiten aanmerking blijven van onderdeelen van een gehaltepercent geldt niet voor ruwe suiker van hooger gehalte dan 99 pct.»

Art. 3.

De vermindering van het gehalte van ruwe suiker, bepaald bij art. 3 derzelfde wet, bedraagt voor rietsuiker, mits niet met andere suiker vermengd, twee en een half ten honderd.

Art. 4.

Voor den termijn, bepaald bij art. 10 derzelfde wet, telt de Zondag niet mede.

Art. 5.

Wij behouden Ons voor, bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur, het invoerrecht voor suikerhoudende goederen te regelen in verhouding tot de belasting voor de daarin vervatte suiker.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministerieele departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Financiën,

[18. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bijgaand wetsontwerp komt, voor zooveel de artt. 1-4 betreft, overeen met het in Maart jl. ingediende (Gedrukte stukken 1885/86. — 125), dat door de ontbinding van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is vervallen. Kortheids-halve neemt de ondergeteekende de vrijheid, zich ten opzichte van het thans weder voorgestelde te gedragen aan de bij laatstgenoemd ontwerp behoorende Memorie van Toelichting, terwijl hij overigens meent, zich te kunnen bepalen tot de volgende opmerkingen, naar aanleiding van het door genoemde Kamer reeds uitgebracht Voorloopig Verslag.

§ 1. Mochten bij de aanbidding der eerste voordracht, de uitkomsten der wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 147) bevredigend heeten, de opbrengst in de laatste zes maanden geeft geen aanleiding om het gunstig oordeel te wijzigen. Immers bedroeg die opbrengst bijkans f 580 000 meer dan in hetzelfde tijdvak van 1885. Blijft deze toestand aanhouden, dan zal de raming van 8 millioen voor het loopende jaar ongetwijfeld overschreden worden. Toch heeft de ondergeteekende vooreerst geen vrijheid gevonden, om volgens het denkbeeld in het bovengenoemde Voorloopig Verslag geopperd, eene verlaging van deze belasting voor te stellen. Al mogen er na de wet van 20 Juli 1884 (*Staatsblad* n°. 147) nieuwe bronnen van inkomst voor de schatkist zijn geopend en al moge door de conversie der 4 pcts. Staatsschuld eene aanmerkelijke besparing op 's Rijks uitgaven zijn verkregen, dezelfde reden die zijn ambtsvoorganger van een voorstel tot verlaging van den accijns terughield, namelijk de toestand der schatkist, noopt nog, al zij het in mindere mate, tot behoedzaamheid. Wel is waar is het gebruik van suiker in Nederland voor vermeerdering vatbaar, maar indien de gewenschte verlaging zich tot enkele guldens per 100 kilogram bepaalde zou zij, hoogst waarschijnlijk, op het verbruik weinig of geen invloed hebben en het verschil grootendeels ten bate van den kleinhandel komen. En ofschoon eene meer belangrijke verlaging van den accijns zeker het verbruik in grooter mate zou doen toenemen, is het toch niet waarschijnlijk dat daardoor het verlies in het belastingcijfer zou worden opgewogen. De leden der vorige Kamer, die tot dadelijke verlaging van den accijns genegen waren, gingen dan ook, zeer voorzigtiglijk, in hunne gunstige voorspellingen niet verder dan dat men » na eenigen tijd het verlies grootendeels zou hebben ingehaald».

Ook in Engeland hadden de opvolgende verlagingen van den suikeraccijns sedert 1863 in lange niet eene gelijke vermeerdering van het verbruik ten gevolge. In het tijdvak 1863-1873, laatste jaar der heffing) verminderde die accijns in het geheel met 84 pct., terwijl het verbruik per hoofd met slechts 44½ pct. toenam (vgl. de bijlage I).

§ 2. Omtrent de bij deze paragraaf van het Voorloopig Verslag bedoelde verschillen tusschen de ambtelijke gehalte-bepalingen en die van den handel, neemt de ondergeteekende de vrijheid zich te gedragen aan het hierbij gevoegd bericht van den hoogleeraar dr. J. W. GUNNING, adviseur voor wis-, natuur- en scheikundige zaken bij het Ministerie van Financiën (bijlage II).